

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011857
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118011857.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.07.2019, v trestnej veci obžalovanej I. H., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/106/2018 zo dňa 25.03.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok o treste vo vzťahu k obžalovanej I. H..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovanej I. H., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C. T. D., M. XX, B.. G.,

u k l a d á :

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ju pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/106/2018 zo dňa 25.03.2019 obžalovaná I. H. bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, ktorý spáchala tak, že

-v období od 2.9.2017 do 30.6.2018 s výnimkou obdobia od 26.3.2018 do 26.4.2018 vo vzťahu k obžalovanému Z. H. a obdobia od 25.4.2018 do 25.5.2018 vo vzťahu k obžalovanej I. H. (kedy boli vo výkone trestu odňatia slobody) v C. T. D., B.. G. a inde z nedbanlivosti ako biologickí rodičia si riadne neplnili rodičovské povinnosti voči svojmu mal. synovi Z. H., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že zanedbávali plnenie jeho povinnej školskej dochádzky, čím mu umožnili viesť záhaľčivý život, v dôsledku čoho na F. Š. G. I. Š. D. B. C. T. D., okr. G. maloletý Z. H. vymeškal v šk. roku 2017/2018 celkom 321 neospravedlnených vyučovacích hodín, pričom vo vzťahu k obžalovanému Z. H. sa

jedná o 245 neospravedlnených vyučovacích hodín a vo vzťahu k obžalovanej I. H. sa jedná o 229 neospravedlnených vyučovacích hodín, kde na uvedené skutočnosti boli opakovane upozorňovaní zo strany školy, avšak k náprave nedošlo, čím ho takto vystavili nebezpečenstvu spustnutia.

Za to jej súd uložil podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ju pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku obžalovaná I. H. priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podala odvolanie. Odvolanie obžalovanej bolo odôvodnené prostredníctvom obhajcu podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 13.05.2019. Obhajca konštatuje, že obžalovaná pokladá výrok o uloženom nepodmienečnom treste za neprímerane prísny. Je toho názoru, že pre naplnenie účelu trestu tak, ako je tento zadaný v Trestnom zákone, by postačovalo u obžalovanej uloženie aj podmieneného trestu odňatia slobody. Súd prvého stupňa nezohľadnil pri rozhodovaní skutočnosti, ktoré vypovedali obaja rodičia maloletého Z.M. H. a to najmä, že ide o problémového potomka, ktorý medzičasom sa stal otcom maloletej dcéry, keďže ich maloletá vnučka pochádza z biednych pomerov, nemá kde bývať, tak obýva spoločnú domácnosť s obžalovanými, ktorí sa osobne o ňu celodenne starajú, ako aj o matku tejto vnučky. Spoločnými silami z mála financií, ktorými disponujú, sa snažia postarať o výchovu a výživu svojej vnučky, ktorá spolu so svojou matkou je odkázaná na predmetnú pomoc starých rodičov. Tým, že tak obžalovanej ako aj manželovi spoluobžalovanému Z. H. bol uložený nepodmienečný trest, vzniká reálne riziko ohrozenia výživy a výchovy ich vnučky, ktorá v prípade nástupu do výkonu trestu odňatia slobody by ostala sama, bez akejkoľvek podpory z ich strany. Uloženie nepodmienečného trestu by malo neprímeraný dopad nielen na samotnú osobu obžalovanej I. H., ale aj ďalších dvoch maloletých osôb. To je podľa názoru obhajcu v rozpore s účelom trestu, ktorý by mal postihovať páchatela a nemal by mať negatívny dopad na jeho rodinu a blízke osoby. Vo vzťahu k nezvládnutej výchove maloletého Z.M. H. obhajca konštatuje, že medzičasom štátne orgány prijali opatrenia a umiestnili ho do reedukačného strediska, teda už nehrozí, aby dochádzalo k ďalšiemu naplňovaniu skutkovej podstaty prečinu podľa § 211 Tr. zákona zo strany obžalovaných, ktorý sa snažili opakovane dohováraním maloletému, aby navštevoval riadne školu, aby nemuseli byť nanovo obvinení a následne odsúdení zo spáchania prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže. Obhajca vyjadruje presvedčenie, že obžalovaná I. H. v prípade podmieneného trestu odňatia slobody by chcela a vedela svojím správaním preukázať, že na nápravu nie je potrebný nepodmienečný trest odňatia slobody. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov vo výroku o treste a sám rozhodol o uložení trestu odňatia slobody obžalovanej I. H. a jeho výkon podmienne odložil pri určení hoc i maximálnej skúšobnej doby pri uložení dohľadu probačného a mediáčného úradníka.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd zistil, že odvolanie obžalovanej je dôvodné vo vzťahu k časti výroku o treste, ktorým bola obžalovaná I. H. v rámci vonkajšej diferenciacie zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaná I. H. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobila vyhlásenie, že je vinná. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanovením § 257 a po zaujatí stanoviska prokurátorom toto vyhlásenie prijal.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal predovšetkým z listinných dôkazov a to z odpisu z registra trestov, charakteristiky z miesta trvalého bydliska, výpisu z evidencie priestupkov.

Obžalovaná I. H. je hodnotená z miesta trvalého bydliska všeobecne. Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov má evidované tri priestupky. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že má celkovo sedem

záznamov, v štyroch prípadoch bola odsúdená za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/30/2017 zo dňa 17.08.2017, kedy za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca. Pre výkon trestu bola zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Po zhodnotení osoby obžalovanej súd prvého stupňa správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vo vzťahu k obžalovanej I. H.. Krajský súd sa stotožnil s touto argumentáciou súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že v osobe obžalovanej ide o osobu, ktorá opakovane pácha tú istú trestnú činnosť. V minulosti už jej boli ukladané aj alternatívne tresty, no nevedli k náprave, preto správne súd prvého stupňa poukázal, že účel trestu obžalovanej I. H. je možno dosiahnuť jedine nepodmienečným trestom odňatia slobody. Krajský súd sa stotožnil, že účel trestu je možné dosiahnuť trestom odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, ktorý je trestom primeraným a dostačujúcim.

Súd prvého stupňa pochybil pri rozhodovaní o zaradení obžalovanej v rámci vonkajšej diferenciacie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Krajský súd po oboznámení sa s predchádzajúcimi odsúdeniami, predovšetkým s formou zavinenia zistil, že v predchádzajúcich prípadoch, kedy jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/30/2017 zo dňa 17.08.2017, spáchala prečin vo forme nedbanlivostného zavinenia.

Z ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona vyplýva, že súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí ako keby nebol odsúdený. Krajský súd v tejto súvislosti musí konštatovať, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval pri rozhodovaní o zaradení obžalovanej pre výkon uloženého trestu. Pretože obžalovaná predchádzajúce prečiny spáchala vo forme nedbanlivostného zavinenia, nejde o úmyselné trestné činy, preto mal súd prvého stupňa obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Toto pochybenie súdu prvého stupňa napravil krajský súd, preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.